

2010

06

z p r a v o d a j

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Biblický úvodník

2. KORINTSKÝM 6,1 – 10

„Máme proč se rmoutit a přece se stále radujeme, jsme chudí a přece mnohé obohacujeme, nic nemáme a přece nám patří vše.“ (2K 6,10)

Začnu trošku netradičně – je před volbami, různá uskupení prezentují své programy, slibují hory doly, a tak jsem si řekla, že bychom mohli jako křesťané také uvést jakýsi životní program bez ohledu na příslušnost k církvím, různým náboženstvím a uskupením. Představme si, že by na billboardech stálo „Hle nyní je čas příhodný, nyní je den spásy“, a už by následovaly body našeho programu. Nedávejme příležitost k pohoršení, ale prokazujme se jako Boží služebníci ve vytrvalosti, soužení, tísní, úzkostech, pod ranami v žalářích, vyčerpanosti, bezesných nocí, v hladovění. Prokazujme se ne planými sliby, ale bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem Svatým, nepředstíranou láskou a slovem pravdy moci Boží.

Zatím co ve světě vládou podvod, lež, korupce, rozkrádání, touha po moci, my jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i obraně, procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí, mají nás za svůdce a přece mluvíme pravdu, jsme neznámí a přece o nás všichni vědí, umíráme a přece

jsme naživu, jsme týráni a nejsme vydáni smrti, máme proč se rmoutit a přece se stále radujeme. Ano, důvodů k zármutku máme dost, nemoci, úmrtí drahých, nelásky, zklamání, a přece se máme radovat, to má být náš program jako křesťanů v tomto světě, stejně jako chudoba a přece obohacování, nic nemáme a přece nám patří vše. Proč jsem z toho „programu křesťana“ vybrala verš 10? V posledních dvou letech jsem neměla moc příležitostí k radosti, spíše k tomu „rmoučení“ a slzám. Musím si ale uvědomit: všechna ta povzbuzení a modlitby, to jsou přece ty krůčky k radosti.

Děkuji.

Jana Jančová

MODLITEBNÍ OKÉNKO

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na modlitbách přimlouvali za našeho vnuka Šimona. – A prosím za modlitby pro sestru Evu Říhovskou, za její uzdravení z vážné nemoci, která ji upoutala na lůžko v nemocnici i doma, a za její opuštěnost a samotu. A přece při návštěvě chce vždy nějakou píseň či modlitbu a cítí se být s námi, i když už fyzicky být nemůže.

Jana Jančová

(pokračování na str. 4)

Ze sborového života

NAROZENINY V MĚSÍCI ČERVNU

Anna Blechová	1.6.1923	Marie Papugová	29.6.1923
Milada Karličková	2.6.1929	<i>(na případné chyby v informacích nás prosím upozorněte)</i>	
Petr Bijok	4.6.1980		
Jaroslava Eliášová	5.6.1923		
Marta Olšarová	9.6.1923		
Milada Blahutová	14.6.1928	Církevním pohřbem byli pohřbeni	
Zdeněk Belháč	17.6.1934	Jan Balabán (* 1961)	
Anna Boháčková	24.6.1916	Eliška Adámková (* 1910)	
Libuše Kapeluchová	29.6.1921	Jan Majwaelder (* 1945)	

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 12. 5. 2010

PERSONÁLNÍ OBLAST

Hledání druhého kazatele: opět se sejde skupina k novému vytipování kandidátů

ORGANIZAČNÍ OBLAST

- sborový den 5. září bude zaměřen na seniory, kteří se již nemůžou pravidelně účastnit nedělních bohoslužeb; nabídneme jim možnost dovozu i odvozu dle individuálních potřeb
- sestavování nového staršovstva – požádáme také členy sboru, aby navrhovali kandidáty
- informace ze schůze dozorčí rady Střediska Diakonie – Diakonie děkuje za sbírku šatstva, Domovinka pro seniory v současné době není vytižena.

HOSPODÁŘSKÁ OBLAST

- Bezúplatným převodem jsme dostali do vlastnictví i farní zahradu, 13 let trvající jednání jsou dotažena do konce – zatím bude ponechána bez úpravy, časem – snad na podzim - by mohla proběhnout brigáda na její zatravnění.
- Nabízíme byt 1 + 1 ve sborovém době; případní zájemci se mají hlásit u s. Vlčinské.

(pokračování ze str. 2)

- Modleme se za Boží bázeň pro členy nově zvoleného parlamentu a vlády. Ať hledají Boží vůli a tíhnou k neúplatnosti a spravedlnosti. Ať Bůh poshová se soudy nad naší zemí.
- Podpořme mučedníky pro Krista a hlásání evangelia ve světě. Ať Boží láska vítězí nad nenávisť.
- Prosme se za duchovní obnovu našeho sboru - nový kazatel, uzdravování vztahů mezi členy sboru a v rodinách, odvahu k zodpovědnosti.
- Mysleme na postižené přírodními katastrofami - povodně, zemětřesení, vichřice...

KROKODÝLÍ ŘEKA

V neděli 2. května se po bohoslužbách v rámci posezení u kávy a čaje si pro nás Aleš Wrana připravil psychologickou hru s názvem Krokodýlí řeka. Smyslem této skupinové hry je zamyslet se nad etickými otázkami krátkého příběhu o Abigail a Gregorym. Nejprve každý účastník sám za sebe seřadil jednotlivé hrdiny podle toho, jak správné či spíše nesprávné se mu jevil jednání. Nejzajímavější část hry pak spočívala v porovnání a zdůvodnění jednotlivých hodnocení. Pozoruhodné bylo, že větší nesoulad v názorech panoval napříč pohlavími a ne mezi generacemi.

Mimochodem tato hra nemá jediné správné řešení, ale jde o to uvědomit si vlastní východiska, podle kterých hodnotíme jednání své i lidí v našem okolí, a konfrontovat své pohledy s názory třeba protichůdnými.

Hru je možné najít na internetu – stačí do vyhledávače zadat „psychologická hra krokodýlí řeka“.

Petra Waloschková

K zamyšlení a k diskusi

RYTÍŘ JAN (ZA JANEM BALABÁNEM)

Zavola jsem mu na mobil, ale když to zvedla jeho paní, pochopil jsem, že je to pravda. Jan prý ráno ležel, jako když spí, ale byl mrtvý. Co to bylo za tíhu, že ho zabila? Vlával svým postavám tolik života, že pro něj už nezbyl?

Když jsem se brodil Googlem, vyrážely na mne věty o Balabánovi jako o autorovi, který psal existenciální povídky o ztroskotancích a outsiderech v mezních životních situacích. Jinými slovy – jako kdyby se zabýval jen nějakým podivným výběžkem

bytí, slepými odbočkami života, o němž my ostatní přece víme, že zpravidla teče širokým řečištěm spojované všednosti. Není divu, že se vůči těmto – jakkoli pochvalným – šuplíkům ohrazoval („moje postavy nejsou žádní kriplové“). Věděl, že my všichni do jednoho jsme postavami z jeho knih, všichni jsme ztroskotanci a každou vteřinu jsme v mezní situaci, jen si to, na rozdíl od něj, odmítáme přiznat.

Jan Balabán není jen jedním z nejlepších českých spisovatelů, on je také jedním z mála skutečných rytířů české literatury. Narodil se do režimu, který literaturu ze strachu před silou slova umrtvil a pokořil a Balabán odmítl s tím zvěrstvem mít cokoli společné-

ho. Jenže v okamžiku, kdy byla osvobozena a on mohl veřejně publikovat, začala psaná slova ztrácet na významu. Filozof Vilém Flusser (původem z Prahy) už v roce 1987 viděl nástup digitální éry a dospěl k závěru, že „je třeba očekávat zánik psaní, neboť

vzniká nové vědomí, které ke svému vyjádření vyvinulo nealfanumerické kódy a gesto psaní prohlédlo jako absurdní akt“. Od devadesátých let se spisovatel – na rozdíl od slavných a vlivných předchůdců – stává ztroskotancem, který má jen dvě možnosti: jít hrdě se svou kůží na čím dál lhostejnější trh, anebo ji na tom trhu prodat pod čím dál nižší cenu. Balabán si

jako skutečný rytíř, jenž, věrný svým zásadám, jde do prohraných bitev, zvolil první možnost.

A jak vysoko si přitom tu svou spisovatelskou kůží cenil! Jeho texty mají dokonalou architekturu, jejíž klenba drží každým slovem – nelze z ní vytrhnout jediné. Když jsem však opět pročetl jeho sloupky v Respektu, ozářen jasností jeho vět a myšlení jsem si

uvědomil zvláštní věc: ty rytířské texty jsou obranou slabých a bezmocných před světem, který „už není ani pro lidi, natož pro slimáky“ („Kam to lezeš, slimejší?“ zoufale volá autor na „kousek obživlé čokolády“, šinoucí se pod kola aut „po staré slimáčí cestě,

kteřá tu byla dávno před touhle silnicí“).

Balabán svými sloupky v tomto časopise oživil v Česku už téměř opuštěnou tradici spisovatele-intelektuála, který se staví na stranu „zbytečných“ – od kuřete z velkochovu visícího z mříže nákladáku („nesmím si moc připouštět, že umírá, abych nemusel vědět, že umírám taky“) až po Romy („bez těch k... černých je u nás v domě konečně pořádek. Je tu tak čisto, že by se tu dalo z podlahy žrát. A taky se tu z podlahy žrát bude!“).

Když jsme se loni v létě poprvé potkali (stavil se v redakci) a šli na pivo, díval jsem se na jeho velké dělnické ruce, které tahaly z krabičky jednu cigaretu za druhou, pozoroval jeho živou tvář a energií nabitá gesta a řekl jsem mu, že všem v redakci se

nám jeho texty moc líbí. Byl to ostych, který mě donutil říct tuto banalitu místo toho, abych mu řekl, že jsem nezřízeně pyšný na to, že jsem ho před čtyřmi roky oslovil, aby psal pro Respekt, a on že souhlasil. Bohužel, už nenapíše žádné další věty, jako například ty o rorýsovi: „A tu jsem v prstech pocítil jeho

srdce, tlouklo, jako by mělo rozbít ten malý pevný hrudník letce. Jeho srdce tlouklo tak urputně a mocně, že se mi nechtělo myslet na to moje.“ Byl to rytíř a ti, jak známo, jsou nenahraditelní.

Martin M. Šimečka (psáno pro Respekt)

Populární víra

K PÍSNÍ „TAM U NEBESKÝCH BRAN“

Napíšu několik poznámek k písni Michala Tučného z 5. čísla našeho Zpravodaje. Verše jsou líbivé, i melodie, taková zapama-

tovatelná. Obojí říká: tenhle svět mám rád! Zpěvák zpívá o tom, jak miluje tento svět a vše, co je na něm.

Pavel píše v 1K 2,9: *Ale jak je psáno: Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na mysl nepřišlo, to připravil Bůh těm, kdo ho milují.* Je v naší moc způsobit, aby někdo takový, jako zpěvák této písni, miloval Boha? Stojí před nebeskou bránou a neví, co je za ní.

Prof. Jan Heller jednou řekl: „jsem opatrný v líčení toho, co je před námi. Je to možno říci jen obrazně. Bude to velké setkání. Bůh připravil něco, co si vůbec neumíme představit. Nemluví o to, co tam bude, ale jak se připravit. Denně uklízet, odklízet to, co se sebou na onen svět nemůžeme vzít. A těšit se.“

Jakou máme my představu, co bude potom? Jedna naše evangelická básnířka Věra Vašová se o to pokusila ve své básni:

POTOM

*Jak krásný jsi stvořil svět
a jakou nám náhradu dáš,
Za slunce a zeleň a růží květ
uchvátíš srdce až teskno je
zázraky samého nebe.
Co můžeš nám potom ještě dát?
Jen samého sebe.*

Miluše Poskerová

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- ◆ duchovní rozhovory
- ◆ lekce uvedení do křesťanství
- ◆ texty kázání od br. faráře Wrany
- ◆ Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- ◆ zaslání Zpravodaje
- ◆ vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- ◆ kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: www.volny.cz/cce.ostrava

FARÁŘ: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

KURÁTORKA: Jana Hašková (591 120 490)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek
Na titulní straně: Sk 2,38

PROGRAM VE SBORU – ČERVEN 2010

úterý 8. června 18:00 biblické meditace
19:00 starší mládež
středa 9. června 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 11. června 16:00 konfirmační cvičení
17:00 mladší mládež

NEDĚLE 13. ČERVNA – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ

úterý 15. června 9:00 Kavárnička
18:00 biblické meditace
19:00 závěrečný večer starší mládeže
středa 16. června 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
18:15 schůze staršovstva
pátek 18. června 16:00 konfirmační cvičení
17:00 mladší mládež
sobota 19. června *seniorátní den v Hodslavicích*

NEDĚLE 20. ČERVNA – 8:30 BOHOSLUŽBY

úterý 22. června 18:00 biblické meditace
středa 23. června 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 25. června 16:00 konfirmační cvičení
17:00 opékání na farním dvorku

NEDĚLE 27. ČERVNA – 8:30 BOHOSLUŽBY

úterý 29. června 9:00 Kavárnička
18:00 biblické meditace
středa 30. června 15:00 dorost
17:00 biblická hodina

NEDĚLE 4. ČERVENCE – 8:30 BOHOSLUŽBY